

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: P. O.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023 č. j. MSK 89485/2023, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 12. 1. 2022 č. j. SMO/021928/22/DSČ/Pro o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

2. Žalobce konstatoval, že krajský soud ve věci již jednou rozhodoval. Rozsudkem ze dne 30. 3. 2023, č. j. 19 A 10/2022 – 37 předcházející rozhodnutí žalovaného zrušil z důvodu, že žalovaný neprokázal rychlostní omezení v úseku dálnice, ve kterém byl žalobce měřen, proto nelze vyloučit, že v daném místě platilo rychlostní omezení dle obecné úpravy (130 km/h). Žalovaný proto v dalším řízení opatřil vyjádření Ředitelství silnic a dálnic (dále jen „ŘSD“). Z něj zjistil, že dopravní značení „B20a“, omezující rychlost na 110 km/h, bylo umístěno „necelý kilometr před místem“ měření, konkrétně na km 367,9 dálnice. Žalobce označuje za nesporné, že na 367,9 km dálnice D1, ve směru jízdy na Brno, je umístěna dopravní značka B20a „110“. To však neznamená, že tato dopravní značka byla platná i v místě, kde byl měřen žalobce. Žalovaný přitom nebyl zavázán tím, aby prokázal, že někde na dálnici D1 je umístěna dopravní značka B20a, omezující rychlost na 110 km/h. Žalovaný byl naopak zavázán tím, aby prokázal, že v místě, kde bylo vozidlo žalobce změřeno, platilo omezení rychlosti na 110 km/h dle dopravní značky. Žalobce namítá, že žalovaný tuto skutečnost neprokázal. Jak již žalobce uvedl výše, žalovaný z vyjádření ŘSD zjistil, že dopravní značka B20 a „110“ byla umístěna na km 367,9 dálnice, tj. přibližně kilometr před místem měření. Zároveň však žalovaný uvedl, že *„námitka obviněného, že rychlost v místě, tedy na dálnici, podléhala obecné úpravě provozu, kdy je nejvyšší dovolená rychlost omezena na 130 km/h byla vyvrácena vyjádřením Ministerstva dopravy čj. ze dnem (sic!) která svědčí o stanovení rychlosti jízdy v místě přestupku dopravní značkou B20a“*. Žalobce vskutku namítal, že v místě měření platí obecná úprava nejvyšší dovolené rychlosti, a to proto, že *„přibližně 500 metrů před tímto místem je umístěna dopravní značka B 20b „konec nejvyšší dovolené rychlosti“ (cca v km 367,1)“*. Z logiky věci není možné, aby skutkové zjištění, které žalovaný učinil z vyjádření ŘSD, spočívající v tom, že přibližně kilometr před místem měření je nejvyšší dovolená rychlost omezená na 110 km/h, vyvracelo tvrzení žalobce, dle kterého v místě měření platí úprava obecná, neboť přibližně 500 metrů před místem měření je umístěna dopravní značka 20b „konec nejvyšší dovolené rychlosti“.
3. Žalobce má za to, že již tato logická vada rozhodnutí je důvodem pro zrušení rozhodnutí. Rozhodnutí totiž není přesvědčivé, je vnitřně rozporné, nelogické. Námitka žalobce, kterou se žalovaný jal v rozhodnutí vypořádávat, nebyla vypořádána přesvědčivě, a naopak zakládá důvodné pochybnosti o správnosti zjištění skutkového stavu. Pro případ, že by tento rozpor v rozhodnutí žalovaného nepostačoval ke zrušení rozhodnutí, pak žalobce namítá, že v místě měření platí úprava rychlosti stanovená obecnou úpravou, neboť dopravní značka B20a „110“ je ukončena dopravní značkou B20b, umístěnou asi 500 metrů před místem měření (cca v km 367,1 – 367,2). V místě měření tak platila nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h. Žalobce dokazuje toto své tvrzení snímky z Google Maps, zachycující prostor dálnice. a. První snímek zachycuje dopravní značku B 20b, která končí platnost dopravní značky B 20a. V dále je vidět stožár lanového mostu a návěst před křižovatkou (zelená cedule s označením exitu). b. Druhý snímek, na kterém je lanový most a návěst před křižovatkou již podstatně blíže, zachycuje též označník kilometru dálnice (367,0). Z toho vyplývá, že první snímek musel být pořízen v rámci 367. kilometru dálnice (cca 367,1 – 367,2). Omezení nejvyšší dovolené rychlosti bylo tedy ještě na 367. kilometru dálnice ukončeno. Nutno konstatovat, že i dle žalovaného byl žalobce měřen v samotném počátku 367. kilometru dálnice (v jeho části nejbližší Brnu, tj. cca 367,0 km), což zcela jasně vyplývá z tvrzení žalovaného, který uvedl, že *dopravní značka B 20 a (110) byla umístěna v 367,9 km dálnice, tedy přibližně kilometr před místem měření* (strana 3 rozhodnutí žalovaného, první odstavec), z čehož vyplývá, že měřeno bylo přibližně v km 366,9. Pokud tedy v cca km 367,15 bylo

zrušeno rychlostní omezení na 110 km/h, pak v místě měření platila nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h.

4. Žalobce žalovanému rovněž vytýkal, že nedostal povinnosti mu uložené soudem k prokázání omezení nejvyšší dovolené rychlosti ještě z jednoho důvodu. Žalovanému, jak již bylo zvýrazněno výše, totiž nepostačovalo k úspěchu ve věci prokázat, že se na dálnici nachází dopravní značka B 20a, nýbrž to musel prokázat, že žalobce byl změřen v úseku její platnosti. K tomu tedy bylo potřeba, aby žalovaný též řádně vymezil místo přestupku. To se však nestalo. Výrok rozhodnutí není dostatečně určitý k tomu, aby byl závěr žalovaného o měření v úseku s omezenou rychlostí přezkoumatelný. Správní orgán totiž ve výroku (který žalovaný potvrdil) uvedl, že žalobce byl změřen na 367 km dálnice. To znamená, že výrokem bylo vymezeno místo přestupku s přesností na kilometr – žalobce mohl být změřen kdekoliv v úseku vymezeném km 367,00 – 367,99. Dle vyjádření ŘSD byla dopravní značka B20a umístěna v km 367,90. Vycházejíc z výroku rozhodnutí, žalobce mohl být změřen v km 367,91, 367,92, ... 367,99. Tedy ještě před značkou B20a, jejíž existenci žalovaný prokázal. Prokázání umístění DZ B 20a na km 367,9 tedy nevyhovuje závaznému právnímu názoru soudu, protože neprokazuje, že v úseku, ve kterém byl žalobce měřen, platila tato dopravní značka, když dle výroku rozhodnutí mohl být žalobce změřen ještě před touto značkou. Pokud by měl žalobce akceptovat jistou nepřesnost výroku (resp. vnímat vymezení místa přestupku toliko přibližně) a místo přestupku dovozovat z podkladů rozhodnutí, pak žalobce namítá následující: Dle Záznamu o přestupku, obsahujícího fotografii z rychloměru, bylo měřeno v místě vymezeném GPS souřadnicí 018°18'12.618"E 49°53'03.732"N. Tato GPS souřadnice se podává jak přímo z fotografie, tak z tabulky pod fotografií. Po zadání této GPS souřadnice do mapového podkladu odkáže mapová aplikace na místo u exitu 366. *Důkaz: zaznačení GPS pozice měření na mapě (zdroj: <https://mapy.cz/zakladni?q=018%C2%B018%2712.618%22E%2049%C2%B053%2703.732%22N&source=coord&id=18.303505%2C49.88437&ds=2&x=18.2941182&y=49.8839432&z=16>)*. Toto místo se nachází na km 366 dálnice, v úseku mezi označníkem 366,5 a 366,0, což je zřejmé ze skutečnosti, že označník 366,5 se nachází od tohoto místa severně (tj. dále od obce Brno). *Důkaz: StreetView označníku 366,5 ve směru na Brno a jeho polohy vůči GPS poloze měřeného vozidla (GPS pozice měření je viditelná na mapě vlevo, označena červeným označníkem; na téže mapě je vyznačeno, že fotografie StreetView pohledu na označník 366,5 byla pořízena severněji, tedy před místem měření)*. Z uvedeného vyplývá, že měřeno bylo v km 366 dálnice D1, konkrétně v rozmezí mezi km 366,5 a 366,0. Výrok rozhodnutí, dle kterého bylo měřeno v km 367 dálnice D1, je tedy vadný.
5. I pokud žalobce akceptuje, že žalovaný prokázal, že se DZ B20a nachází v km 367,9 dálnice, nevyplývá z toho, že žalobce byl měřen v úseku platnosti této značky, když to, kde byl žalobce měřen, přetrvává pochybnost. Nadto, mezi km 367,9, kde měla být umístěna dopravní značka B 20a, a mezi GPS polohou měřícího vozidla při měření, se nachází nejen značka B 20b, která platnost značky B 20a ukončuje (jak je tvrzeno a prokázáno výše), ale dále se v tomto úseku nachází křižovatka, a to jen těsně za označníkem km 367, tedy před označníkem km 366,5, tedy před místem, ve kterém bylo měřeno. *Důkaz: ortofotomapa křižovatky z Geoportálu ŘSD; fotomapa + místo měření (křižovatka označena červeným kruhem); fotomapa – přiblížený pohled na křižovatku*. V souzené věci navíc nelze akceptovat vymezení místa přestupku jako „km 367“, když dopravní značka B 20a počíná platit v km 367,9 a končí v cca 367,15, kde je ukončena značkou B20b, tím méně, kdy dle Záznamu o přestupku bylo měřeno mezi km 366,5 a 366,0. Žalobce tedy tvrdí, že žalovaný neprokázal,

že by bylo měřeno v místě, kde je rychlost omezena dopravní značkou B20a, k čemuž byl zavázán. Nadto vada výroku znemožňuje přezkoumávat skutkové závěry žalovaného, což je dokonce takovou vadou rozhodnutí, že k ní soud přihlédně i *ex offio* (srov. usn. RS NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84 či rozsudek NSS ze dne 13. 6. 2008, sp. zn. 2 As 9/2008).

6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že po vrácení věci k dalšímu řízení opatřil další důkazy, především vyjádření Ministerstva dopravy k umístění předmětného dopravního značení ze dne 23. 6. 2022 (které již bylo přílohou vyjádření žalovaného k předchozí žalobě), poskytl žalobci možnost se k nim vyjádřit a vydal nové rozhodnutí ve věci. Ve spojení se snímkem z rychloměru, v němž je rychlostní limit rovněž uveden, za situace, kdy se žalobce v průběhu celého správního řízení vůbec nevyjádřil, k ústnímu jednání se nedostavil, blanketní odvolání nedoplnil, vlastní verzi skutkového děje neuvedl a provedené důkazy nezpochybnil, má žalovaný přestupek za prokázaný bez důvodných pochybností. Pokud žalobce namítá, že platnost sníženého limitu rychlosti byla ukončena ještě před místem měření (a uvádí několik variant, proč tomu tak bylo), pak žalovaný uvádí, že taková námitka nebyla vznesena ve správním řízení, ve kterém byl žalobce zcela pasivní a k věci samé se vůbec nijak nevyjádřil. Jedná se přitom o takovou skutečnost, kterou řidič, jenž nechce být nespravedlivě potrestán za přestupek, který nespáchal, logicky uvede ihned na místě samém, aby tak podezření policejní hlídky vyvrátil. To se však nestalo, naopak žalobce tuto námitku ve správním řízení neuplatnil vůbec, nýbrž s ní obmyslně vyčkával až do podání správní žaloby. Žalovaný za této situace nebyl povinen za žalobce sám domýšlet veškeré myslitelné i nemyslitelné verze reality a takové námitky následně vyvracet. Žalovaný rovněž není povinen jakkoliv se vyjadřovat k námitkám, které žalobce uplatnil pouze v souvisejícím řízení před správním soudem. Jestliže žalovaný v předchozí žalobě tvrdil, že před místem měření byla platnost dopravní značky omezující rychlost ukončena, pak tato námitka směřovala k soudu, nikoli ke správnímu orgánu, žalovaný proto nebyl povinen se takovou námitkou zabývat. Jestliže ji žalobce vznáší znovu v této žalobě, jedná se opět o námitku, kterou v řízení před správním orgánem neuplatnil (ačkoli vzhledem ke zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného tuto možnost měl). Žalovaný má tedy za to, že prokázal existenci dopravního značení, které omezovalo nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření na 110 km/h. Nad rámec žalovaný uvádí, že omezení rychlosti na dálnici v délce pouhých 500 m je vzhledem k vysoké rychlosti projíždějících vozidel natolik nelogické, neúčelné a prakticky nerealizovatelné, že je s pravděpodobností blížící se jistotě vyloučeno. Rovněž nad rámec žalovaný uvádí, že obdobné, de facto šablonovité námitky (např. také zvýšení limitu rychlosti oproti zákonné úpravě apod.) výše uvedený zástupce – který zastupuje před správními soudy klienty obecných zmocněnců známých nejružnějšími obstrukčními praktikami, jak je zajisté nadepsanému soudu z úřední činnosti známo – uvádí v celé řadě jiných správních žalob. Z opatrnosti žalovaný předložil soudu další doplňující vyjádření Ministerstva dopravy, které i tuto námitku žalobce vyvrací, a navrhl, aby bylo provedeno jako důkaz.
7. K námitce ohledně nedostatečného vymezení místa přestupku, má žalovaný za to, že skutek je popsán tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, přičemž místo přestupku nemusí být vymezeno „na metr přesně“. Označení místa číslem pozemní komunikace, uvedením směru jízdy a kilometrů je podle žalovaného více než dostačující. Určení místa pomocí GPS souřadnic, které jsou zobrazeny na snímku z rychloměru, nemusí být zcela přesné, neboť rychloměr je stanoveným měřidlem ve smyslu zákona č. 505/1190 Sb., o metrologii, pouze pro měření rychlosti, nikoli pro měření polohy. Jestliže po zadání do mapového serveru tyto

souřadnice neukazují přesné místo měření, není tím zpochybněno, že bylo měřeno na 367 km dálnice, jak je uvedeno v oznámení přestupku sepsaném na místě i v úředním záznamu policisty.

8. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
9. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 10. 9. 2021 bylo sepsáno oznámení přestupku, podle něhož žalobce dne 10. 9. 2021 v 16:57 hodin řídil osobní automobil tovární značky Audi, registrační značky X na 367 km dálnice D1 ve směru jízdy na Brno, mimo obec, v místě, kde byla maximální dovolená rychlost stanovena dopravní značkou „B20a“ nejvýše 110 km/h, okamžitou rychlostí 150 km/h, naměřenou silničním radarovým rychloměrem RAMER10C. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3 \%$ nad 100 km/h, jel rychlostí nejméně 145 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou mimo obec dopravním značením nejméně o 35 km/h. Oznámení přestupku žalobce odmítl podepsat a odmítl se i vyjádřit. Ve spise je rovněž ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET, a. s. č. 076/21 ze dne 16. 4. 2021 s platností do 15. 4. 2022 k silničnímu rychloměru RAMER10C, výrobní číslo měřidla 18/0508. Ve spise je rovněž záznam o přestupku s fotodokumentací. Z této listiny se podává, že změřena byla rychlost vozidla RZ X, rychlost jízdy po odečtení možné odchylky měření činila 145 km/h. Místo měření 311 km – 376 km, oba směry jízdy, GPS délka 018°18'12.618"E, GPS šířka 49°53'03.732"N, jízdní pruh 2, výrobní číslo zařízení 18/0508, číslo snímku z měřiče 3449 RAMER10. V kolonce limit místa – osobní, je uveden údaj 110 km/h. Naměřená rychlost 150 km/h.
10. Oznámení přestupku Policie České republiky, č. j. KRPT-194960-3/Př-2021-070041 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno 15. 9. 2021. Podací razítko obsahuje údaje: počet listů 1, přílohy 1/1-sv. Na čísle listu 2 spisu se nachází úřední záznam policisty prap. L. D. ze dne 10. 9. 2021, v němž policista zaznamenal, že 10. 9. 2021 v době od 7:00 hodin do 19:00 hodin jako spolujezdec služebního vozidla Škoda Superb v civilním provedení společně s prap. Mgr. A. K. a strž. D. B., vykonávali dohled nad BESIP, a to na dálnici D1 v úseku mimoúrovňového křížení dálnice 1, 342 km, se silnicí č. II/647 a státní hranicí s Polskou republikou na 367 km. V daném úseku bylo prováděno měření rychlosti ze stojícího vozidla za pomoci měřicího zařízení RAMER10C umístěného ve služebním vozidle. V 16:57 hodin v úseku mimo obec ve směru na Brno na 367 km dálnice D1 byla změřena rychlost vozidla Audi 8A, RZ X černé barvy 150 km/h v úseku, kde je stanovena dopravní značkou B20a rychlost mimo obec 110 km/h. Po odečtení korekce 3 %, činila rychlost vozidla 145 km/h. V osobě řidiče byl zjištěn P. O., narozen X. Řidič s přestupkem nesouhlasil, hlídce sdělil, že chce věc oznámit příslušnému správnímu orgánu k projednání. Oznámení přestupku je žurnalizováno pod číslem 3, záznam přestupku číslo listu 4, ověřovací list číslo listu 5. Na čísle listu 6 je fotografie zachycující silniční komunikaci s dopravní značkou B20a s maximální dovolenou rychlostí 110 km/h. Fotografie neobsahuje žádné bližší údaje. Na čísle listu 7 je evidenční karta řidiče. V příkazu z 9. 11. 2021, který je na č. l. 8 – 9 jsou vyjmenovány všechny podklady pro rozhodnutí výše citované vyjma předmětné fotografie

dopravního značení B20a. Proti uvedenému příkazu podal žalobce odpor prostřednictvím zmocněnce Ing. M. J.

11. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně se podává, že k ústnímu jednání před správním orgánem I. stupně 15. 12. 2021 se zmocněnec žalobce nedostavil, přítomen nebyl ani žalobce. Odvolání, které žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 1. 2022, bylo blanketní, a ani přes výzvu ze dne 15. 2. 2022 doručenou zmocněnci žalobce do vlastních rukou, nebylo doplněno.
12. Žalovaný v další fázi odvolacího řízení poté, co jeho předchozí rozhodnutí ze dne 28. 3. 2022 č. j. MSK 33392/2022 bylo zrušeno zdejším soudem rozsudkem č. j. 19 A 10/2022-37 a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení, doplnil podklady rozhodnutí vyjádřením Ministerstva dopravy, které stanovilo úpravu silničního provozu na dálnici D1 v 367 km, kde došlo k měření rychlosti mimo obec, vozidlu, které dne 10. 9. 2021 v 16:57 hodin řídil žalobce. Z vyjádření Ministerstva dopravy vyplynulo místní omezení silničního provozu dopravním značením B 20a na 110 km/h. Žalovaný do spisu rovněž doložil k podkladům mapové podklady, z nichž bylo potvrzeno, že vyjádření Ministerstva dopravy se vztahuje ke směru jízdy na Brno.
13. Usnesením č. j. MSK 83075/2023 ze dne 13. 6. 2023, které bylo doručeno zástupci žalobce 14. 6. 2023 byl žalobce vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí v předmětném odvolacím řízení ve lhůtě 5 pracovních dnů od doručení usnesení. Pět dní lhůta uplynula dne 21. 6. 2023. Žalobce tohoto práva nevyužil, nevyjádřil se.
14. K námitce žalobce ohledně upřesnění místa spáchání přestupku, krajský soud uvádí, že v souhrnu s podklady pro vydání rozhodnutí, konkrétně záznamem o přestupku s fotodokumentací, s doplněním GPS údajů, oznámením přestupku ve spojení s úředním záznamem policistů, bylo postaveno najisto, že žalobce dne 10. 9. 2021 v 16:57 hodin řídil osobní automobil tovární značky Audi, registrační značky X a na 367 km dálnice D1 ve směru jízdy na Brno, mimo obec, v místě, kde byla maximální dovolená rychlost jízdy stanovena dopravní značkou „B 20a“ nejvýše 110 km/h, jel rychlostí nejméně 145 km/h (dle výstupu z rychloměru). Tvrzení žalobce, že rychlost v místě na dálnici podléhala obecné úpravě provozu, a že platnost sníženého limitu rychlosti byla ukončena ještě před místem měření, byla vyvrácena vyjádřením Ministerstva dopravy, které potvrzuje stanovení rychlosti jízdy v místě spáchání přestupku dopravní značkou B 20a na 110 km/h, jak správně uvedl v napadeném rozhodnutí žalovaný. Ministerstvo dopravy v citovaném vyjádření potvrdilo, že ke dni 10. 9. 2021 byl u úseku dálnice D1 v km cca 367 vlevo platný obsah svislé dopravní značky B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ 110 km/h, která byla k danému dni umístěna v km 367,900 vlevo za výjezdem z odpočívky Antošovice. Dopravní značení bylo řádně umístěno necelý kilometr před místem překročení nejvyšší dovolené rychlosti s platností pro levý jízdní pruh. Ze záznamu o přestupku plyne, že rychlost vozidla byla změřena v km 367 dálnice D1. Z podkladů pro rozhodnutí vyplývá, že dopravní značení bylo řádně umístěno necelý kilometr před místem překročení nejvyšší dovolené rychlosti s platností pro levý jízdní pruh, ve kterém došlo k jízdě s vozidlem. Co se týká rychlosti vozidla, pak rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem byl záznam o přestupku s fotodokumentací, z něhož je zřejmé, že rychlost vozidla byla naměřena silničním radarovým rychloměrem RAMER10C, změřena byla rychlost vozidla RZ X, rychlost jízdy po odečtení možné odchylky měření činila 145 km/h, čímž žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou mimo obec dopravním značením nejméně o 35 km/h, čímž

žalobce porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu ve spojení s přílohou č. 3 k vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.

15. K námitce žalobce, že platnost sníženého limitu rychlosti byla ukončena ještě před místem měření, k čemuž uvádí několik variant, proč tomu tak bylo, krajský soud zdůrazňuje, že žalobce v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, ani v odvolání neuvedl žádnou z námitek obsažených v žalobě. Takovýto postup je možný, neboť žalobce je oprávněn ve správním soudnictví uplatnit až v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí správního orgánu za nezákonné, bez ohledu na skutečnost, že některé z nich neuplatnil v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl (viz rozsudek NSS č. j. 7 Afs 54/2007-62). Ovšem dle názoru soudu, pokud žalobce uplatnil všechny námitky až v žalobě, jako tomu bylo v posuzované věci, konkrétně citovanou námitku o tom, že platnost snížení limitu rychlosti byla ukončena ještě před místem měření, neodpovídá takový postup smyslu a účelu plné jurisdikce. Soudní přezkum správního rozhodnutí není pokračováním správního řízení a cílem soudního přezkumu ve správním soudnictví není nahrazovat činnost správního orgánu. Krajskému soudu se proto jeví žalobcem zvolený způsob obrany jako účelový a obstrukční. Soud současně zdůrazňuje, že uvedené účelové tvrzení vyvracejí důkazy, z nichž správní orgány vycházely a vyplývá z nich nepochybný a jasný závěr o existenci dopravního značení, které omezovalo nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření km 367 dálnice D1 na 110 km/h. Je vskutku nelogické a postrádající smysl, aby se platnost sníženého limitu rychlosti na dálnici vztahovala toliko na úsek přibližně 500 m. S ohledem na uvedené závěry soud pro nadbytečnost neprovedl účastníky navrhované důkazy.
16. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.